

●ความสนใจของมนุษย์เกี่ยวกับชีวิต

มนุษย์เราประสบพบเห็น

- เกิด
- มีชีวิต / ความเป็นไปของชีวิต (เติบโต เจ็บป่วย แก่เฒ่า)
- ตาย

●ความสนใจของมนุษย์เกี่ยวกับชีวิต

เกิด

- มนุษย์มาจากไหน
- กำเนิดเกิดมาได้อย่างไร

●ความสนใจของมนุษย์เกี่ยวกับชีวิต

มีชีวิต / ความเป็นไปของชีวิต (เติบโต เจ็บป่วย แก่เฒ่า)

- ควรดำรงชีวิตอย่างไร

●ความสนใจของมนุษย์เกี่ยวกับชีวิต

ตาย

- ตายแล้ว ไปไหน
- ตายแล้ว จะกลับมาอีกหรือไม่
- ไม่ตายได้หรือไม่ (ชีวิตนิรันดร์ / อมตะ)

ความคิดดั้งเดิม

มนุษย์ดึกดำบรรพ์อยู่รวมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ

มีชีวิตอยู่กับธรรมชาติ จึงเชื่อมโยงตนเองกับธรรมชาติรอบตัว

- ชนเผ่าดั้งเดิมมี Totem (มีสัตว์เป็นบรรพบุรุษ)
- ตำนานที่เหลือรอด : มนุษย์มาจากน้ำเต้า

5aaf37e3

ความคิดดั้งเดิม

5aaf37e3

ความคิดดั้งเดิม

ปู่สังกะสาฆ่าสังกะสี
มนุษย์มาจากน้ำเต้า

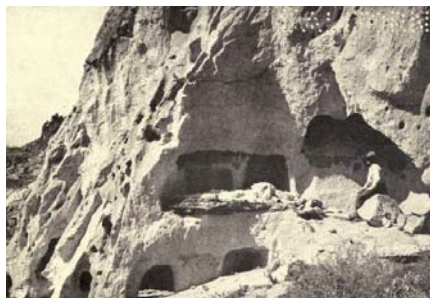
ความคิดดั้งเดิม

นอกจากนั้น มนุษย์อยู่กับธรรมชาติที่หมุนเวียนกลับไปมาของฤดูกาล
จึงคิดว่า ชีวิตวนเวียนเป็นวงกลมเหมือนฤดูกาล

- ผังศพ (ในถ้ำ ในแผ่นดิน)
- เมื่ออยู่เป็นหลักแหล่งจะมีสุสานเก็บศพ

(ชีวิต = ร่างกาย + วิญญาณ)

ความคิดดั้งเดิม

ความคิดดั้งเดิม

ความคิดดั้งเดิม

ลัทธิความเชื่อและศาสนา

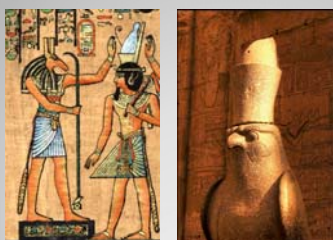
เมื่อมนุษย์ตั้งชุมชนและพัฒนาเป็นเมือง

- พัฒนา Totem เป็นเทพ (เทพมีร่างกายเป็นสัตว์)
- พัฒนาให้ธรรมชาติมีเทพสถิต หรือกลายเป็นเทพ (เทพพระอาทิตย์, เทพพระจันทร์ ฯลฯ)

เทพสามารถบันดาลให้ชีวิต ทำให้ชีวิตเป็นไป

ลัทธิความเชื่อและศาสนา

เทพอียิปต์

ลัทธิความเชื่อและศาสนา

เทพพระอาทิตย์ - Ra (ตะวันตก)

สุริยเทพ (ตะวันออก)

ลัทธิความเชื่อและศาสนา

ชีวิตของมนุษย์ขึ้นกับดวงดาวบนฟ้า (ฟาลิซิด)
บนฟ้าเป็นที่อยู่ของเทพหรือสรวงสวรรค์ (สวารค์ลิต)
ในศาสนาฮินดู-พราหมณ์ พระพรหมเป็นผู้สร้างและบันดาลชีวิต
(พรหมลิต)

ลัทธิความเชื่อและศาสนา

เพราะเทพสามารถบันดาลให้มนุษย์เป็นไป
จึงต้องมีพิธีกรรมต่าง ๆ บูชาเทพ และปฏิบัติตามบัญชา
ต่อมาเทพเหล่านี้ก็กลายเป็นพระเจ้า

ลัทธิความเชื่อและศาสนา

พัฒนาการสำคัญเกี่ยวกับพระเจ้า คือ การมีพระเจ้าองค์เดียว
ทำให้มนุษย์มองชีวิตเป็นเส้นตรง และชีวิตนิรันดร์หรืออมตะ
ในดินแดนของพระองค์

วิทยาศาสตร์

โดยทั่วไป เราคิดว่าร่างกายประกอบด้วยธาตุดิน น้ำ ลม ไฟ

(จีน : ดิน ทอง น้ำ ไม้ ไฟ)

วิทยาศาสตร์

ในตะวันตกมองว่า การประกอบกันของธาตุมีระเบียบ เมื่อรวมเข้ากับศาสนาคริสต์ ก็มองว่าเป็นระเบียบที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้น

ในตะวันออกมองว่า การประกอบกันของธาตุนั้นเป็นภาวะสมดุล

ความรู้เกี่ยวกับร่างกายของมนุษย์ระหว่างตะวันตกกับตะวันออก จึงต่างกัน

วิทยาศาสตร์

สังคมตะวันตก พยายามค้นหาระเบียบของพระเจ้า เพื่อที่จะได้จัดการร่างกายและการดำรงชีวิตตามพระประสงค์ของพระองค์

- ห้ามฆ่าศพ เพราะร่างกายเรา พระเจ้าทรงสร้าง
- ผ่าได้ไหมหาวิทยาลัยเพราะเรียนรู้ระเบียบหรือกลไก
- พัฒนาเป็นความรู้เกี่ยวกับร่างกายสมัยใหม่ (เซลล์ $\Rightarrow$ DNA)
- มนุษย์มีวิวัฒนาการจากสัตว์เซลล์เดียว

วิทยาศาสตร์

สังคมตะวันออก เรียนรู้การสร้างสมดุลของร่างกายและจิต
ความเจ็บไข้ได้ป่วยไม่ได้เกิดจากเชื้อโรค หรือแม้ทุกวันนี้จะรู้
ตามตะวันตกว่ามีเชื้อโรค แต่ภาวะสมดุลของร่างกายและจิต
จะจัดการให้ไม่เจ็บป่วย

- ร่างกายเป็นของตน จึงต้องรู้จักดูแลรักษา (ฆ่าตัวตายทำไม)
- อาหารเป็นทั้งเครื่องบำรุงร่างกาย และยารักษาโรค

ชีวิตมนุษย์

รวมความแล้ว ความรู้เกี่ยวกับชีวิตเกิดจากความสนใจว่า
ชีวิตคืออะไร ชีวิตเป็นอย่างไร จะดำรงชีวิตอย่างไร ฯลฯ

1. การใช้ชีวิต (มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์)
2. ชีวิตทางกายภาพหรือร่างกาย (วิทยาศาสตร์)

กิจกรรม

นักศึกษาลองทบทวนชีวิตที่ผ่านมา
แล้วเขียนบรรยายว่า ชีวิตของนักศึกษาเหมือนอะไร

“ ชีวิตเหมือนดัง.....
.....
..... ”

มุมมองอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับชีวิต

เปรียบชีวิตคือละคร

เวนีสวานิช

อันโต. สหายกราดิยาโนอย่างกล้าหา
ข้าเห็นโลกก็เป็นโลกไม่แตกต่าง
โลกนี้เหมือนละครโรงนี้
คิดว่าเราเป็นละครอยู่ด้วยกัน.
ต่างคนมีบทว่าและทำท่า
ต่างๆ นานาเหมือนแสร้งสรร,
ส่วนข้าเป็นตัวเศร้าจึงเหงา
จนเท่านั้น.

เปรียบชีวิตคือละคร

ตามใจท่าน

เปรียบเทียบชีวิตคีธละคร

ตามใจท่าน

Act. 2 Scene 7

All the world's a stage,
And all the men and women merely players:
They have their exits and their entrances;
And one man in his time plays many parts,
His acts being seven ages. At first the infant,
Mewling and puking in the nurse's arms,
Then the whining school-boy, with his satchel,

องกาท ๒ ตอนที่ ๗.

ทั้งโลกเปรียบเหมือนโรงละครใหญ่
ชายหญิงเปรียบตัวละครนั้น
ต่างมีขานเข้าออกอยู่เนืองนิตย์
ทุกหนึ่งคนย่อมเล่นตัวคนมา
คือแบ่งเป็นฉากปางอย่างนี้ไซ้
หนึ่งอุก้ออนอนไต่อยู่จำ
ในวัยเขกน้อของกล่อมกล่อม,

เปรียบเทียบชีวิตคีธละคร

ละครแห่งชีวิต

โลกนี้ก็คือละคร

โลกนี้คือดอยขยอน
เปรียบเหมือนละคร
จึงบทเมื่อคอนรำใจ
บทบาทลีลาแตกต่างกันไป
จึงสูงเพียงใด ต่างจบลงไปเหมือนกัน

เกิดมาต้องตายร่างกายผู้พัง
ผู้คนเขาจึง
คิดยิ่งระวังไหวหวั่น
ต่างเกิดกันมาร่วมโลกเดียวกัน
คือตัวจักรพรหม บ้างเหยียดหยันกันเหลือเกิน

ไพบุณย์ บุตรจีน (2491 - 2515)

เปรียบเทียบชีวิตกับเรือ

มหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์กุมาร

เจ้าพระยาพระคลัง (หน)

เปรียบเทียบชีวิตกับเรือ

...เจ้าจึงมาเป็นมหาสำเภาทองธรรมชาติ อันนายช่างชาญฉลาดจำลองทำ
ด้วยกงแก้วประกายด้วยเพชรเน่นหนา แก้วประพาฬแผ่เป็นดาดฟ้า...

ครั้นเวลาอายุวัฒนาเฉื่อยฉิว สำเภาทองก็จะส่งลี้วไปตามลม สรรพสัตว์
ก็จะชื่นชมโสมนัส ถึงจะเกิดลมภาพพาทกระพือพัดคือโลภ ถึงจะโต
แสนโตตั้งดีเป็นลูกคลื่นอยู่ครั้นโครมโถมกระแทกสำเภานี้ก็มีได้วอกแวก
หวาดหวั่นไหว ก็จะแล่นระรี่เรื่อยเฉื่อยไปจนถึงเมืองแก้ว...

เปรียบเทียบชีวิตกับเรือ

กัญญา อโศกสิน

เปรียบชีวิตกับต้นไม้

แม้ในวัยสาละก่ายอดม้วย
ที่กลองตายด้วยโอรสา
ไหนไหนนัยจะตายวายชีวา
ถึงเรื่อถึงซำก็เหมือนกัน
ผิดก็ทำสงครามดูตามที
เคราะห์ดีก็จะได้ดังไผ่ผืน
พี่ดังพฤษภาทมิฬวัน
จะอาลัยเพราะลูกเหมือนกล่อมมา

เปรียบชีวิตถึงอย่างอื่น

ชีวิตคือวัยอันผ่านพ้น

ชีวิตไม่ใช่ความฝัน

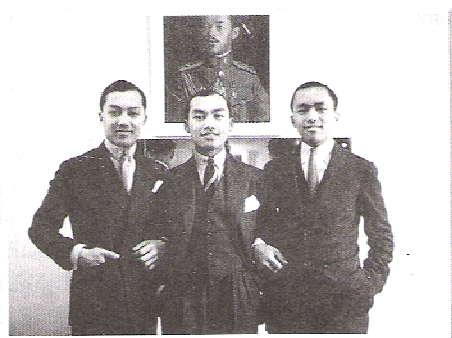
แต่ชีวิตไม่ใช่ความฝัน
เวลาปีเดือนวันไม่คงที่
ความเป็นจริงยืนยันในวันนี้
รู้สึกว่ามันที่นี้ธรรมดา

ชีวิตเหมือนฝัน

ชีวิตจริงยิ่งกว่านิยาย / นวนิยาย

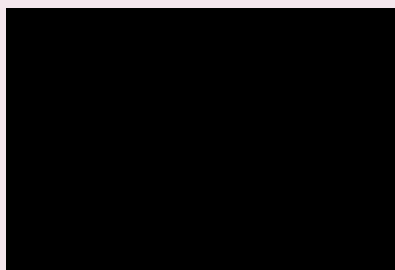
ชีวิตจริงยิ่งกว่านิยาย / นวนิยาย

เปรียบชีวิตถึงอย่างอื่น

ชีวิตเหมือนจอกแหน

เพลง ถึงนามาสร้างฝัน
